

Kezembe vettem a vándorbotot.

Az Isten hozzád mindig szomorú, mindig lesújt arra is, aki mondja, arra is, akinek mondják. De valahogy mégis vannak különbségek. Van, aki szinte örül, hogy végre ezt mondja, vagy hallja. Van azonban, aki úgy érzi, hogy a szíve hasad meg még a gondolatára is annak, hogy itt a valóság.

Amidőn kezembé vettem a tollat, hogy én is bucsusorokat írjak Salgótarján közönségéhez, úgy érzem, mintha sehogyan sem akarna szántani a megszokott toll a megszokott papíron. Nem akarom elhinni, hogy e hasábokon bucsuznom is lehet, ahol tíz éven át lekem annyi változatban mutattam be hűséges olvasóinknak.

Pedig mégis úgy van, le kell tennem a tollat, amellyel annyiszor hirdettem e város nagyrahivatottságát, nemzeti átalakulásának szükségességét, a munka megbecsülését!

Tíz év száz és száz cikkében törtém lándsát a keresztény nemzeti politikának türelmetlenségétől mentes igazságai mellett. E hasábokon emeltem szót a vallási béke, a társadalmi összefogás érdekében és annyiszor ostromoztam az osztályharc önző és szeretetlen apostolait.

Legbűszkébbé azonban az a tény lett, hogy a szeretet harangját kongató cikkeim nyomán először indult meg a gyermekeknek igénybevétele és város területén és sok szegény éhes szájba került meleg étel a nyomtatott sorok buzdítása nyomán.

A béke és szeretet volt a magasan tartott lobogó és legfőbb ellenfelem a gyűlölet, sokszor elcsitult a gyűlölet városában a szeretet fegyverei előtt.

És mégis mennyi gáncs, mennyi

nyi balítélet, mennyi gyanúsítás tíz év alatt! Sokszor azoktól támadt hátba, akikért harcolunk — borzasztó utja a sorsnak, de mégis néha bekövetkezett.

Most a bucsu perceiben azonban mindez a multaké. Az ideálok, amelyekért tíz évvel ezelőtt tollat ragadtam, ma is teljes szépségükben és tisztaságukban ragyognak!

Köszönöm a város közönségének, hogy megértett, köszönöm, hogy tulnyomó többségben szívet adott cserébe azért a szívért, amelyet „A Munka” hasábjain megrajzoltam. Ahogy ez a város rendeződött, szépült külsőben, úgy rendeződött a munkásszívek érzése, gondolatvilága egy gyönyörűséges cél: Salgótarján szeretetvárossá való alakításának célja irányában. Hálát adok az Istennek, hogy ebben a munkában egy nagyon kis részt magamnak könyvelhetek. Bucsuzom ettől a szívektől, amelyeknek meleg pirossága világítani fog utamon. Bucsuzom különösen az egyszerű munkásszívektől, amelyeknek önfeláldozását, nagyságát, nélkülözése között is töretlen magyar érzését megtanultam. Salgótarjánban megbecsült.

Ha valaha volt egy mondat cikkeimben, ami szépséget szívárványozott, az csak tükörképe volt a sok munkásszív rávetítésének. Ezeket a szíveket viszem először emlékebe magammal vándorlásom.

És azután itt vannak hűséges munkatársaim, akikkel együtt főztük terveinket, hogy hogyan lehetne a koldus tarsiznyából még kiszorítani egy-egy lapszám nyomásának költségeit, de akikkel annyi szép gondolatot propagáltunk e lap ha-

sábjain. Bucsuzom tőlük, akiknek együttérzése, összefogása tíz év óta annyi nemes gondolatot tudott kitermelni.

A város képviselőtestülete, ahol igazán higgadt, a köz érdekében való munkát láttam a magas vállalati úrtól a jóérzésű munkásig egyaránt, csak példát adhat más városok hasonló szerveinek. A hatalmas vállalatok megértő vezetői, az egyházak funkcionáriusai, a karhatalmi alakulataink előttem annyiszor tisztelt egyéniségei, a kereskedő és iparostársadalom küszködő vezetői, az általam vezetett vagy személyemmel érdekelt harminckét társadalmi egyesülete városunknak, a kiváló színvonalú tanintézetek kitünőségei, a jóbarátok melegszívű, de bátor felkeltésű küzdőtársak most mind-mind felvonulnak a lelkeimben. Nem tudom, hogy kinek a kezét ragadjam meg, kinél kezdjem és kinél fejezzem be a bucsuzkodást?

Röppenjek-e túl a város határain s a vármegye egyik szemét a városra függesztve tartó nobilis uraitól vegyem-e bucsut? Avagy az elé a férfi elé járuljak-e, akinek Salgótarján a legtöbbet köszönhet: s akinek én mindent köszönhetek a város és kerület lelki és anyagi megváltozához?

Ugy érzem, meg kell állnom a lelkeimben felkődlő képek felsorolásában. A bucsura várók tömegét, a jóemberek lelkeinek légió véget nem érőnek, ha mindenkitől bucsuzni akarnak — én, aki nem is akarok bucsuzni Salgótarjától. Csak egy csoport az, amelynek mégis bucsuzni jár: az ellenfeleimnek. Mert kinek ne volna ellensége? Most a váls órájában hozzájuk fordulok; kezembem magásra tartott szívvel mondom nekik, hogy mindig jót akartam, szóval, tollal és cselekedettel. Higgyék el, hogy sohasem fűtött személyi

gyűlöletet, a szeretet szava készített mindarra, amit cselekedtem.

És most végeztem lélekben felmegyek a Szent Imre hegyre, had lássam a legkedvesebb városát életemnek a szenvedés hegyéről. Alig rügyeznek, lombosodnak még a meszes oldal bokrai. A stációk felfehérleken a serpentin mentén. Alul Nagymagyarország barlangja, legfelül a gólgóttá hármaszoros stációk, a szenvedők útján utban volna a Gólgóttá fakerecszjei felé.

Ugy érzem e bucsuórákban, mintha a stációs uton Salgótarját látnám nehezen lihegve fölfelé kapaszkodni, ezer bajában a keresztrefeszítéshez közeledni. De a kereszt fejen túl sugárzik a feltámadás dicsőénye, a kriványi hegy, a Tátra hármas kupja int testvérscókot. Egyszer felér ide Salgótarján a füst és szénporos völgyekből, az Isten áldotta napsütésre, a szabad testvérek birodalmába. A nagy, szabad országon végigtekintve elfelejtí baját, a munkanélküliséget, a gazdasági nyomorúság ezér sebet s akkor majd én is visszatérek. Visszatérek örülni azok közé, akikkel együtt tanultam szenvedni.

Sz. I.

A nyugalom szigete.

Irta: **Ilkódy-Szabó János** kincstári főtanácsos v. orsz. gyűl. képviselő.

Láttad-e már, gonderhes magyaram, a viharzó tengert, mikor az orkán végigszántja hajkait, hegymagasságra emelve fel hullámai? Jaj annak, kit ilyenkor a vihar kinn talál, ronggyá szaggatott vitorlák, törött árbócok, vízbe fullók kétségbeesztő sikolya jelzi a víz végzetes útját. De nemcsak a kicsinyek, hanem a nagyok is áldozatul esnek egy ilyen vihar rettenő pusztításának! Hányszor olvastuk a közelmúltban is, a hatalmas óceánjárók és legutóbb a levegő óriása, az „Acron” szörnyű katasztrófáját!

A „MUNKA” TÁRCAJA

Tojásszedés.

Irta: **Igmándy Géza.**

Akkor már olyan ritkán és olyan gyorsan futottak a fehér báránylehek az égen, hogy a fenyőfa és szikla árnyékában megzúrkult a hó és egy szép napon azt vették észre, hogy egészen eltűnik. A nyomában pedig kisaradt a fű. A fű ágak végén megduzzadt a haloványzöld rügy. A kigyózó lövészárok népe megmozdult. Nagyot nyújtózkodott megropogtak a csontjai és lehányta az idomtalan téli gunyát. Vele együtt örült a feketegrígó, a cinke és a fajdakas. Még a varjú tolla is tükrösebb lett, mintha a bakaság szeméből lóptak volna a ragyogást.

Ari bá, a vén lovász ott lakott, vagy 50 kilométernyire a csiki hegyek ölen s addig instált szép szomorú szóval, amíg adtam neki négy nap eltávoztat. Ha nem kapom el a kezemet, még csúfá teszi és megcsokolja örömben. Így azonban csak egy kicsi fekete kecskét, 10 pirostojást és Börsőnyt hozott ajándékba. A kis gidát Gábor neveltette, a tojást meg elvittem az étkezdebe és kiosztottam a tiszték között. Felének sem jutott, pedig olyan gyönyörűséges székelő rajzok cikornyáztak rajtuk, hogy valamennyi szeretett volna belőle legalább egyet.

— Doktor — fiam — szólalt meg az őrnagy vacsora után — te vagy a

konyha parancsnoka. Nagyon jó néven vennék mindnyájan, ha szerelnél hús-vétra tojást, fésztéked van. Ari ki is rajzolja.

— Nekem meg rántottára fáj a fogam — toldotta meg a páter. — Elmulik a nagybőjt és nem eltűnik tojást.

Mit szaporázam a szót? Parancs — parancs. Még ellenkezni sem merlem, pedig tudták, hogy lehetetlen követelmek. A világháború harmadik tavaszán melyik vonalbeli ezred látott annyi tojást, hogy jóllakhatott vele? Ilyen szorult helyzetben — régi katonaszokás szerint — mit tehettem volna egyebet, mint tovább adtam a parancsot.

— Te Gábor nyisd ki a fűled! Nem tördöm vele, hogy honnan, vagy miből, de holnap este rántotta lesz a vacsora. Elmehetsz.

A fiunk távtámaradt a szája és sokáig állt mozdulatlanul, amíg én a Böcsi kecskével játszottam. Nem tördtem tovább az egész tojássüggel, mert tudtam, hogy a legényem csavarrós góbésze nem hagy cserben. Lefeküdtem és fujtam a füstöt a fedezék gyantát gyöngyöző gerendájára. A rajkálha parancsának hűnyőfényében láttam, hogy Gábor még mindig gondolkodik.

— Tojás — motyogta és rándított a vállán. Aztán hirtelen kiavakodott a szabadba. Magam is kíváncsi voltam, hogy mit csinál? Fűleltem. Bakancsának kopogása a szomszédos fedezék lépcsőjén halladt el.

— Dani bához ment tanácsért — állapított meg nagy megnyugvással, mert az az 54 éves székelő erdőkerülő, aki önként állt be honvédnek a mult év őszén, maga volt a „székely” fogalom megtestesülése. Ötlelesség, ravaszság, ügyesség, bátorság és hűség. Ha ezek se főzik ki a tervet, akkor igazán nem kell szégyenkezmem a tisztikar előtt.

Akkoriban helek óta nyugalmas napjaink voltak. Az orosz megunta a háborút és belső fűreg is rágódott a lelken. Éjszakánként csak a világító rakéták susterge nyomta el a végeláthatatlan fenyőerdő sejtelmes susogását. A Göncöl szekerének rudja nagyot fordulhatott a tiszta égen, mert már félálomban hallottam a legény halk fűtülését, amint parkodott haza. Lábihegyen telt-vett, velkőzött, de láttam minden óvatossága ellenére is, hogy beszélni akar.

— Hol voltál?

— Dani bálnál. Meglesz a tojás instálom.

— Legyen is.

Elaludtunk.

Réggel az ezredorvos telefonált, hogy beszélni akar velem és szóljak át a másik két zászlóaljhoz is a kollegáknak. Lesétáltunk hátra az ezredparancsnokságra és bizony már jól elmúlt a dél is, amire megindulhattunk hazafelé. Hegynek fel nem nagyon siettünk, mert ugyancsak gyöngyözött a homlokunk és a Lupuluj fölött (Dani bá szerint) az oláhok

már tolták fel az égre a holdat, amikor elülhettem az ágyam szélére.

— Hivd ide Dénes őrmester urat — mondtam Gábornak, aki sző nélkül kifordult az ájtón, én meg Urli kutyámmal és a kis Bözsivel játszadoztam. Elmolt félóra és Gábor még nem jött vissza. Pedig az egészségügyi őrmesterrel meg ma tudatnom kell az ezredorvosom parancsait. Kiálltam a fedezék ajtajába, hogy előkeritem legalább az egyiket.

— Szervusz Dokikám — köszöntött rám az utászahadnagy.

— Szervusz. Isten hozott, hogy lett a szabadságod?

— Rövid volt. Ma délbén vonultam be.

— Gyere be hozzám. Mi újság Kolozsvárt?

Leültünk. Dült belőle a sző és észre sem vettük, hogy elérkezett a vacsora ideje.

— Most jut aszembe — tért át a hivatalos ügyekre, — hova küldted ma reggel az embereimet?

— En? — leessett az állam.

— Te. Ugy hallom az egyik lovászról, hogy Te adtál parancsot az egész szakaszunk. Csak kenyérszakkal vonultak ki.

— Valami félreértés lehet — válaszoltam elgondolkodva, de átvillant a fejemben Dénes őrmester szokatlan késése. Gábor elmaradása és az egész bold tojássügg. — En nem szoktam beleavatkozni az utászok ügyébe,

Ugyanakkor, amikor a vész egyremásra szedi áldozatait, az óceánok gígázi területein, a kis halászhajók nyugodt öblében a sellők ringatják az ott horgonyozó halászbarkákat. Nyugodt, komoly emberek csöndes munkában rendezik, javítgatják halászszerszámaikat. Hivatás-szerű tevékenységük, természetesen korlátozott tölomból orkán elszakítja őket a közös munka, a javak kölcsönös kicserélésének lehetőségétől, parancsoló szülségként, bizonyos mérsékletet, óvatosságot, az életszükséglet igényeinek lezártát kívánja tőlük. De amit a vihar a többiekől elrabolt, nekik megmaradt a maga szent érintettségében: az ember legtöbb kincse, az élni tudás és akarás lehetősége! A szigetlakóknak ezenkívül vannak viharredett órei, kik előreszegett fejjel és nyugodt tekintettel állnak a szíri fókán, kémlelve a horizontot, csak lekvésre készen várva az előbb-utóbb bizonyára elkövetkező változást.

A szkeptikusok, a kishitűek, a rosszmájúak talán mosolyogni és gúnyolódni fognak, én mégis azt mondom, hogy a nyugalom szigete szemben a világ-gazdasági válság rettentő pusztításával, mi vagyunk, a csonka, meggyötört, megmólyosított, a megpróbáltatásoktól és szenvedésektől gyakran könnyező Magyarországnak.

A napilapok, a rádió, napról-napra szinte elképesztő híreket hoznak a gazdasági élet viharának tombolásáról. Olvasunk a mély alázattal körülbalványozott dollár megingásáról, a gazdasági élet felbőrköléséről, az amerikai bankoknak összeomlásáról és az amerikai bankjegy-inflációról, az európai kontinens háború utáni diktátorának, Franciaországának sok milliárdos deficitéről, a különben egy nyugodt és önfegyelemmel nemet népnépként, belső társadalmi harcáról, a mesterségesen összetakolt kis entente-államok ijedő lerongyolódásáról! És mit szóljunk Ausztriáról, hol minden pártnak külön hadserege van, mindegyik kész a másik ellen felvonulni és emellett, hogy az általános nyomorúság még teljesebb legyen, a schilling is zuhan. Távolság, a rejtelmes, kommunista Oroszország, vészörvény-székeivel, embermillióinak állati robot-munkájával és a hátterben a sárga faj, a japán és kínai egymásköztözi, élet-halál küzdelmével, egymak végtét ma még senki sem láthatja.

És hogy állunk mi? Van egy kicsiny, de fegyvermezt hadseregünk, mely biztos végrehajtója a béke és a rend alapján álló legfelsőbb állami akaratának; csendőrség és államrendőrség formájában pedig van egy, valóban mintaszerű közbiztonsági szervezetünk. Van egy szorgalmas és kötelességteljesítő tisztviselő-karunk, mely belátással, zokszó nélkül viseli a fizetésredukciók folytán megnehezített életstandardot; igaz viszont, hogy a magyar állam — a szomszéd államokkal ellentétben — a legnagyobb pontossággal fizeti alkalmazottait. Van továbbá egy, a világhír dacára még mindig egészséges hitelrendszerünk, mely hála a Ma-

gyar Nemzeti Bank és a Pénzügyi Központ céltudatosságának, egyetlen pillanatra sem rendül meg. Komolyabb következményekkel járó bankbukás nálunk nem történt. Pénzünk belső vásárló ereje az elmúlt, nehéz évek során nemcsak, hogy nem csökkent, hanem inkább emelkedett.

Ipari termelésünk állandóan emelkedőben. Az őstermelésünk magvát a herikus munkát végez a maga szorgalmával és kisigényűségével a ráncosodó értékcsökkenési és értékesítési válság elviselésében. Közép- és nagybirtokosságunk sajnos, csak részben tudott alkalmazkodni a megváltozott gazdasági viszonyokhoz. A válságot kezdetben átmenetnek névze, igényeinek lefojósásával elkéste. Részben ez az oka a nagymérvű eladósodásnak! Ez a körülmény viszont talán utját egyengeti majd a magyar föld egészségesebb megosztásának. Nem hiszem ugyanis, hogy volna még komoly tényező, aki ily viszonyok között, nem látna megértéssel azt a természetes processzust, amely az eladósodott és így többé nem életképes nagybirtokok helyébe, akár bérlet, akár tulajdon formájában, sok-sok kis gazdaságterít kíván teremteni. Az így létrejövő barátságos, meleg, új családi otthonok, — amelyek egyuttal hatalmas ellenszerei mindennemű bolsevista metélynék, — jobban tudnának alkalmazkodni mezőgazdaságunknak, a géppel való, óceánontul ólcsó termelés miatt szükségessé vált átszervezéséhez, mint fogysztó tömegek pedig hozzájárulnának ipari termelésünk további fejlesztéséhez. A létrejövő új adálanokok, úgy az egyenes, mint a fogysztási adók terén, az állami jövedelmek lényeges emelkedését jelentenek és ez kulturális szükségleteink fokozott kielégítésébe segít bennünk.

Ma csak a gondatlan pacisirtászó zendül végig a mezőn, az embereknek nincs kedvük énekelni. En bizom abban, hogy az öntudatos magyar boldog és büszke lelkebből, a meglegedettség szavaként, újból fel fog csendülni a dal a magyar rónán! A tél folyamán-több, mint négy hétig tartott a ködsztálás, nem látuk a napot és nem vettük el a reményt, hogy lesz még verőfény. Több, mint tíz éve tart már a trianoni sötétség és én a kegyetlen békédiktátum, világ-válság, gazdasági elzárkózás, különböző panamavádak és minden egyéb dacára bizom a magyar feltámadásban! Több, mint ezer év előtt bejött ide körülbelül százezer lovas, búske, kemény magyar, hozzártározó asszonyval, gyerekekkel és azóta a Duna völgyének nem volt problémája, mely nélküle lett volna elintézhető. Elismerem, hogy ezek a problémák, a maiakhoz hasonló nehezek, talán soha sem voltak. Ha azonban kemény határozottsággal tovább is kitartunk, — ami ezután következik már könnyebb, mert tréningben vagyunk, — a megoldás, amely már nem késleltet soká, a magyart az öt megillető helyre fogja állítani, a dunai nemzetek sorában, amelyeknek

szívesen nyújtunk baráti jobbot, ha megértést találunk részükrol.

De van még egy másik ok is, hogy optimisták legyünk. Gömbös Gyula, a mi erősebb és bátorlelkű miniszterelnökünk bölcs mérséklettel és államférfiúi előre-

Salgótarján társadalmi impozáns módon bucsuzott Szántay Istvántól.

Dr. Sztranyavszky Sándor városunk képviselője és Dr. Fürster Kálmán polgármester meleg üdvözlő táviratát a sok szerencse-kívánsat és bucsuzó között.

Emelkedett, ünnepi érzésekkel a róm. kath. olvasókör sok ünnepről látott, a feldisztől megfialodott nagyterme felett valami megmagyarázhatatlan finom szomorúság borongó hangulatában gyülekezett a város társadalmi Szántay István tiszteletére, a baráti meleg kézzsörtásként rendezett bucsubankettre. A mély-séges megilletődöttség zavarát fogott el végigtekintve a katonaság, hivatalok, vállalatok, egyesületek, iparosok, kereskedők, munkások képviselőinek a szív szavára össetalálkozó hatalmas táborán. Uniformok, reverendák, ünneplő felete zakók estélyi színei közé világosabb, mosolygób árnyalatok keveredtek: a „Mansz” és Szent Erzsébet róm. kath. nőegyletek hölgyeinek üdvözlő küldöttsége. Megható volt a város szízeléle gondoló, egy véleményen ritkán osztozó, de az arra érdemeseinek kijáró megbecsülésben és szeretetben mindig össetalálkozó polgárságtól újból együtt látni. A róm. kath. olvasókör nagyterme felett megmagyarázhatatlan csak a szív mélyén megfogható borongó szomorúság mutatta igazán, amit a szónoklatokon, beszédeken, pohárköszöntőkön, üdvözlő táviratokon, a lelkében, a városba kint, a környező hegyekre, mezőkre, patakokba beajadult ezen az estén. Ezek, csak a lélek szemével látható szálak megfogták Szántay Istvánt, összecsavarták a szívét és összekötözték olyan erősen, hogy érezte mindnyáján: Csak elmegy, de nem hagy, ha akarna sem hagyhat itt bennünket.

Szente László kormánytanácsos, a Salgótarjáni Palackgyár r. t. igazgatója a Tesz. nevében fonta körül gyönyörű beszédközszorúval Szántay István homlokát, szívét és lelkét. Nehéz leírni annak a lelkes, odaadó és eredményes munkájának a felsorolását, de nincs is rá szükség, hiszen ez a meleg, érző szívvel leolytatott működés szemünk előtt történt. Nagy veszteség éri a TESZ-távózával, amit legjobban mutat az a tény, hogy az ország egyik legnagyobb állomása élére méltónak találták. „A Munkában” szíveivel, meleg szeretetével harcolt és hitet, bizalmat árasztott az elfasult szívekbe. A TESZ-be tömörült társadalmi egyesületek nevében díszes ezüst koszorút nyújtott át a meglepett és könnyekig meghatódott Szántay Istvánnak s a lelkes tapsok után hozzátette még: Az Isten áldása legyen további pályádon.

Horváth László városi tanácsnok, polgármester helyettes Szántay Istvánnak a város képviselőtestületében kifejtett áldásos működését méltatta: mélyeséges ember és a közügyek iránti szeretettel, tiszta vezértelet megvívott harcai örök időkbe bevészték Szántay István nevét városunk annaleiseibe. Elköszerte turista sétára is ez a szeretet: s hányszor kóborolt a palóc Olympus virágillatos, madárdalok bercein, megfogta őt a város kies fekvésű környéke. Nem válhat meg soha tőlünk, neki és kedves családjának sok boldogságot kíván.

Traum Páter róm. kath. plébános Szántay István távozásával az egyháztanács és iskolafelügyelőbizottságot ért nagy veszteségről emlékeztet meg költői szépségű beszédjében, megköszönve az ott kifejtett melegsztív munkásságát. Tudja, hogy azzal a virággal, amit kapott, szívesen díszítette azt a mozdonyt, ami Losoncra menne s hiszi, hogy Budapestre jön vissza a régi határok felé s kéri, vegye fel itt Salgótarjánban, vegyen fel mindenkit, hadd melessünk vele.

Dr. Csengődy Lajos ev. lelkész „A Munka” szerkesztőbizottsága nevében bucsuzott a felelős szerkesztőtől. Az átadott ezüst koszorú mutatja a legkésebben, hogy Salgótarján hálás azért a nemes munkáért, amit Szántay István végzett.

Ekesen szolt az emberi élet határköveiről, amelyek között vannak sarkok, de vannak olyan határkövek, sőt kilométerkövek is, mint a mai. Csodá-

latással mutatta, hogy miként kell őt állni a magyarnak a nyugalom szigeten. Hálások vagyunk neki is, munkatársainak is, hogy tevékenységükkel biztató reményságról gyújtottak a magyar éjszakában!

Szabó Dezső ref. lelkész emelkedett ezután szólasra. Felhívta a résztvevők figyelmét Szántay István fejé felett lobogó két zászló között egy kisebbre: a vasutas zászlóra. A vonat fűtyülhet, elviheti Szántay Istvánt, de a lelke, 15 év munkája itt marad és tovább sugározza Szántay István meleg szívének szeretetét. Öszintén kívánja, hogy új lakóhelyén ilyen szeretet, ragaszkodás és tisztelet legyen körül, mint amilyenben meleg szívért Salgótarjánban élt és van.

Kraft Aladár bányatitkár bensőséges szavai mely hatást értek el. A szeretetből összehozott zenekarban ő egy kis furulyát szólaltat meg a tudás, szorgalom és magyar szív dicséretére. Jó barátok szerény mezei virágcsokrárt hozta el. Ne feledje el soha Szántay István, ha az élet viharai szomorítják, hogy van egy kis hely, ahol melegsztív barátok mindig visszavárnak.

Dr. Istók Barnabás városi főszámvéző Szántay Istvánnak az ideális feleséget és anyát köszöntötte meleg szavakkal. A férfi sorsa a nő. A nő lélek a formáló erő, legyen az akár az anya lelke, akár a feleségé. Általa válik az ember jó, vagy rossz. Szántay István érdemeiből méltó rész illelti hitvesét. Ragyogja be az otthon derűjét meleg szerető szíve továbbra is.

Singer Gyula az OMKE főtitkára a salgótarjáni kereskedők nevében bucsuzott a jó hivatalfőnöktől, aki szívevel segített a hozzáfutólók és benne minden igazságos ügy pártfogóra talált. Örök érdeme, hogy az első filléres gyorsul megismerlette Budapesttel a salgótarjáni európai hírű gyárpárt és a vidéki virágzó kereskedelmet.

Pál Dezső ipartestületi alelnök az iparoság nagy barátját látta Szántay Istvánban. Áldásos közéleti működése közmiser. Vezessen ez az út, amelyre most rálepett a magyar feltámadás.

Dr. Schwabach László orvos a salgótarjáni Balassa Bálint Irodalmi Társaság nevében poétikus szavakba öntötte a társaság bucsuját első elnökétől:

Miután elbucsuzott Szántay Istvántól az egész város, bucsut mondatk neki, a barátoknak, az elnöknek, a vezérnek, a hivatalbeli kollegának, bajtársnak és egyháznak, — most a kékmundéros vasutastól bucsuzik egy irodalmi társaság.

Talán egy halk mosolyt váltott ki, talán komikus, amikor par excellence — a vasutat bucsuztatjuk. Pedig ilt a mosoly lájaldalmat, a komikum igazságot takar. Mert amikor a Balassa Társaság alakult Szántay Istvánban első elnökét megtalálta, minden méltányolt kvalitása mellett, mégis a vasutat kereste benne, aki az új Társaságot a megindulás sineire tegye. Aki odaállít mozdonyára rátermeltséggel, fűtő lobogó lelkesedéssel, irányítsa becsületes józandéksággal és vigye, vezesse a magyar szellem új vonatát azon a végtelen sínparon, mely reményből erdők, vadvirágok mezők, magyar könnyek és magyar álmok között visz el, messze, az utolsó magyar szögig, ahol az ifjhangzik meg, dalolva, sirva, reménykedve.

Ez a vasutas leszál a mozdonyunkról. De a vonatunk megy tovább, a régi

— Annyi baj legyen — kedélyeskedett az utász cimbor. — Gyere az étkezdébe, hadd adjam át a fiúknak a hazai üdvözlőleveket.

Bosszusan rágtam cigarettát csutkát, amint haladtunk az étkezdé felé. Az egyik kanyarodásban szemközt jött Dénes őrmester.

— Doktor urnak alázatosan jelentem, bevonultam mind a husz emberrel. — Köszönöm. De mondja már meg, hogy hol voltak?

— Tojást szedtünk. — Tojást? — Igenis. Huszan mi és 28-an az utászok. Összesen 48-an velem együtt.

Nevetni is káramkodni is lett volna kedvem.

— Hanem alázatosan jelentem, a ruhánk, meg a bakancsunk meginyelte ezt a napot — tette hozzá szomorúan. — A sok fenyőfára való mászásban ránk ragadt a gyanta.

— Legalább találatok-e eleget?

— Nemcsak a tisztikönyhánk, hanem a legénységnek is jut. Kiszedtünk minden fészket a környéken. Van abban galamb, csiz, lácán, varjú, rigó, veréb, szarka, fajtán még igazi tyuktojás is.

— Jó, köszönöm.

Az étkezdében harsány éjlen kiáltással fogadtak. Már az asztalon párolgott a sárgás-fehéres remegő rántotta.

— No Te igazán varázsló vagy,

— mosolygott az őrnagyom. Láttam a könyhában a zsákmányt. Hanem most már mond el, hogyan jutottál erre a gondolatra?

— Megvallom őszintén, Gábor és Dani bá ötlete volt.

— Az nem fontos, fő az eredmény.

— Gondoltál-e arra, — szolt bele a páter, miközben szinte falta az akkoriban ritka csemeget, — hogyan nézel szembe az ornitológusokkal?

— Elkerülöm őket, — kacagtam, — és először is azt a két székelyt veszem elő, mert a hátam mögött, de a nevemben csinálták ezt a botrányt.

Gábor felszólló volt az étkezdében. Hamarosan bevallott mindent.

— Alázatosan jelentem, Dani bával főztük ki ezt a tervet. Naplómadtakor odamentem Dénes őrmester urhoz és jelenttem a gazdám parancsát. Csóválta a fejét, de nem szolt. Azután Körösi hadnagy ur szabadságon volt, tehát Dénes őrmester urnak olyan „parancsot” is továbbítottam, hogy az utászokat szintén hívja. Őrnagy ur, alázatosan jelentem, annak a 48 embernek pocskát lett a ruhája.

— Jól van Gábor, holnap kapnak utat. Hanem mond meg Arinak, hogy szépen fesse meg a verébtojásokat, mert olyat még nem láttam.

— Neked meg azt ajánlom, ne kerüld Dénes őrmester ur szeme előt — fejeztem be a tojásügyet.

vágányokon, előre, egyenesen, erős hit-
tel, hittelől mámorosan, a magyar iro-
dalom rónai és völgyei fölött, mert Szántay
István szelleme irányítja, lelke lelkesíti,
szíve szeretetével tovább óvja.

És ha mi megindulunk majd, hittel
és bizakodással, lendülettel és teremtő
akarattal, Szántay István, meg fogunk
majd állni a Te szép nagy állomásod
előtt, fűtyentünk egyet a régi sípból, a
régiszeretettel, akkor a Te szíved azt
fogja mondani Neked: megyek az én kis
vicinálisomra a Salgótarjáni Balassa Tár-
saság lassan szuszogó, pőfőgő, édes, bi-
zakodó, élni akaró döcögőjére, mely las-
san, de magyar szívvel akar eljutni gö-
röngyös útján a csillagokig.

Dr. Vilmon Gyula városi tisztí or-
vos az üdvözölő táviratokat olvasta fel.
Dr. Sztranyavszky Sándor városunk kép-
viselője a következő üdvözölő táviratot
küldte Szántay Istvánnak: „Mai búcsu-
tatodon lélekben köztetek vagyok és
meleg szeretettel üdvözöllek.” Nem ma-
radt el a távollévő Dr. Förster Kálmán
polgármester meleg közszóirása sem:
„Lélekben veletek vagyok, melege szerető
közszóirással.” A sok között még Wab-
rosch Béla, Upponyi József, Csintalan
József diósgyőri plébános sorai melege-
tették az est hangulatát.

Feszült figyelem között a mélyen
megindult Szántay István köszöntö meg
az üdvözöléseket. Szorgalmasan jegyez-
gett — azzal kezdte — de amikor azt a
sok jót hallotta magáról, szígyenkezve
hullott ki kezéből a ceruza, mert ő nem
érdemli meg ezt a sok jót, ezt a sok él-
tet, ezt a sok megistiztetést. „Csak
olyan ember, mint a többi. Amit tett,
dolgozott, fáradozott azért tette, mert úgy
érezte ehhez ereje van s ezt meg kell
tennie. Meghatva látja, hogy az a szer-
etet, amely az ő szívéből a tollán át szét-
szárgázott Salgótarjánra, most százezre-
sen visszazugárzik rá. Köszöni a felszólalá-
sokat, a nem várt gyönyörű emléket. Di-
ákkorából költői visszaemlékezést közöl a
szívvérőkről. Ő szerződést kötött Salgó-
tarjánmal, felbonthatatlan szerződést a
szent barátságról. Ez a barátság elszakí-
thatatlan. Nem válhat meg az erdőtől, a
mezőtől, a hegyektől, amelyre oly sokat
felmászott és ahonnan minnél magasabba
ragadt, annál nagyobb területet látott
be az elszakított édes hazából. Az ezüst
korszor elkerüli őt útján és melet, örö-
met, boldogságot áraszt mindenütt sze-
rény életére. Nem búcsuzik Salgótarján-
tól, vissza fog járni ide azokhoz, akikől
el nem vált soha.

Szünni nem akaro lelkes eljénés
követte Szántay István meghatolt, elfogó-
dott szeretettel fűlött köszönő szavait. A
szívekben volt ő már régen s ha lehet a
szívekben még mélyebbre kerül: a búcsu-
est közönsége még mélyebben zárta szí-
vébe Szántay Istvánt.

A róm. kath. olvasókör nagyterme
lelett a baráti koccgatás ellenére ott
borongott tovább a mély szomorúság:
Salgótarján szívéből Szántay István távo-
zásával lenyest el valaki egy darabot. Mi-
kor heged be a sebed szegény szeretett
városom Salgótarján? —(th.)

Hírek és különfélek

Búcsuzás. Mindazon jóbarátjaink-
tól és ismerőseinktől, akikhez személyes
búcsuvétel céljából időhiányában eljutni
nem tudtunk, ez uton vesztünk búcsut.
Szántay István és felesége.

Búcsuzás. Salgótarjánból való el-
költözésem alkalmával ezuton búcsuzom
minden jóbarátomtól és jóismerősömtől.
Holics Jenő

Esküvő. Folyó hó 17-én, húsvét
hétfőjén vette oltárhoz — a szentkúti
kegytemplomban — Dr. Márton Endre
OTT fogalmazó Hunyár Éva okl. tanító-
nőt. Az esketést Kiss István a szegedi
tanítónőképző igazgatója végezte.

Eljegyzés. Pántyik Babsi és Frics
Gyula jegyesek.

Miniszeri olismérés. A m. kir.
vallás és közoktatásügyi miniszter melege-
hangu átiratban köszöntö meg és fejezte
ki elismerését a Salgótarjáni Községháza
R.-T. Igazgatóságának a karácsonyi gyer-
mek segélyakció érdekében kifejtett nagy-
lelkű áldozatkésztségéért. Ungvácsak a
Nógrád és Hont közigazgatásilag egyelőre
egyesített vármegyei közigazgatási bizott-
sága megbízásából Dr. Söldos Béla író-
pán is hosszú és melegehangu átiratban

Légrády Béla †

Karancsberényben f. hó 21.-én haj-
nalban meghalt szeretteitől körülvéve ma-
lomszeghi Légrády Béla nagybirtokos, m.
k. gazdasági főtanácsos.

Városunkba a kora reggeli órákban
jutott el a szomorú hír.

Nemeslelkű, melegsívű, jótékony-
kodó életet oltott ki a halál a 68 éves,
impozáns megjelenésű földesurban.

Városunk társadalmi a legnagyobb
tisztetéllal emlegette példát mutató
szeretettel a szegények iránt.

A tél hidegét enyhítendő, sok száz
kocsi fát, ruhát, pénzt juttatott a város
szegényeinek éveken keresztül. Ha győ-
-

nyőre erdeiben vadat ejtettek el vadász-
vendéglát, az csaknem minden alkalom-
mal szegényeinek konyhájára került.

Jócselkedetei kísérik fenkölt lelkét
a Teremtő elé, ahová régen eljutottak
már a hála és köszönet könnyes fohá-
szai szegényeinek szívéből.

Városunk közönsége koszorút helyez
sírára s temetésén — mely ma d. u. 1/3
órákor lesz Karancsberényben — váro-
sunkból is sokan jelennek meg.

A Karancsberényi családi sírbolt-
ból szeretet-sugár fog áradni ezután is
a szomorú családra s azon keresztül vá-
rosunk és vidékünk szegényeire. Nyu-
godjék békében!

Az Északi Ferences Plébánia első búcsuja.

(Szt. József oltalma, máj. 3-án.) Plébániánk búcsujának napját első
izben különös ünnepélyességgel óhajtuk
megtartani. A búcsu napját tridium (há-
rom napos előkészület) előzi meg, ame-
lyet Zadravecz István püspök tart. Az
ünnepségek sorrendje a következő: 1.
Április 30-án vasárnap d. e. 11 órákor
Zadravecz István püspök érkezése. Foga-
dás és üdvözlés a kápolna előtt. 2. Ápr-
ilis 30-án vasárnap d. u. 4 órákor az
az Északi Plébánia Oltáregyletének lel-
vátása. 3. Április 30-án vasárnap este 7
órákor szentbeszéd csak férfiak és legé-
nyek részére. 4. Május 1-én hétfőn este
7 órákor szentbeszéd csak asszonyok és
hajadonok részére. 5. Május 2-án kedden
este 7 órákor szentbeszéd mindenkinek.
Utána egyetli zászlószentelés. Zászlósz-
entelés után szenteses gyertyás körmenet,
amelyen a legmélt. Oltáriszentséget Zadr-
avecz István püspök viszi. — A körme-
net utja ugyanaz, mint a feltámadási kör-
menet volt. 6. Május 3-án Szt. József
oltalma napján d. e. 10 órákor ünnepé-
lyes főpapi nagymise, amelyet Zadravecz
István püspök végez. Kérem a híveket,
hogy a plébánia első búcsu napját meg-
előző szentbeszédre, a búcsunapi ló-
papi misén, valamint a szenteses kör-
meneten buzgóssággal és minél számo-
sabbban jelenjenek meg, hogy tömeges
megjelenésükkel hitet tegyenek kaho-
likus voltuk mellett, maguk pedig a búcsu
kegyelmeiben részesüljenek. Azon az uton
amerre a körmenet elhalad, minden kaho-
likus hívünk tartsa kötelességének alba-
kait a legmélt. Oltáriszentségnek tisztele-
tével kivilágítani. A körmenet ne a gya-
logiáron kiseressék, hanem csallakozunk
hozzál Munkás testvéreim! Szent József
a názáreti ács, az egyszerű munkás ke-
resett kenyert az Isteni gyermeknek és
ő nevelte fel Krisztust, a királyt. — Mun-
kás testvérek Ő a ti oltalmatok. Ő le-
gyen a ti példaképeitek! Jertek ünnepel-
jétek méltóképen Szt. József oltalma nap-
ját!
P. Réz Marián
házfőnök, plébános.

Ballag már a vén diák. Húsvét
vasárnapján szépszámu közönség előtt
játsszotta le az ipartestület ilju műked-
velő gárdája Farkas Imre bájos diaktör-
ténétét az „Iglói diákok”-at. A kitűnő
rendezés és a nagyszerű betanulás, de
főleg a szereplők ügyessége méltán meg-
érdemelte a sok tapsot. Minden szereplő
100 százalékgig megállja a kritikát, de
elsősorban ki kell emelnünk Ádám Irénke
bájos játékát és kellemes hangját. Müller
Sándor jól alakította a polgármestert, a
visszaemlékezés öreg diákok, de Pali fia:
Somoskőy István méltó utódja az apá-
nak. A tanári kar tagjai Takács Sándor,
Sidelcsky István, Schwarcz Ernő és Ma-
gyar Gyula, élőkön Duda Lajcsival kitű-
nően oldották meg feladatukat. Holéczy
Pistát, illetve Patay Petyot már régen is-
merjük mint kitűnő szereplőt és most
megismertük mint rendezőt. Nem család-
tag. Szidor Akos szerepében nagyszerű
volt Bulovysky D. Policsányi Jenő, Pacs-
már József, Tóth József, Krizsán József
és Patay Pufi mint diákok adták a ked-
ves keretet a darabnak és különösen kel-
lemes volt együttes dalaiak összhangja.
Utóljára hagyjuk Simákot és Odorobán,
illetve Takács Ferit és Duda Lajcát a „Gó-
liát” pohárral. Mind a ketten elsőrangú
játékokat produkáltak. A dalbetéteket Ró-
der Alfréd és Vilezslát Ricsi kísérték zo-
ngorán és hegedűn a közismert precizitás-
sal és készséges szeretettel.

Műkedvelő Rónabányatelepen.

Húsvétvasárnapján este a rónabányatelepi
műkedvelők előadták Illésné Ferenci Er-
zsébet: A náni bíró leánya című, három
felvonásos népszínművet. A színmű a
földéhes, gazdag bíró leánya és a sze-
gény, cselszorsban levő legény szerelme
körüli bonyolódik. A népszínművek örök
témaköre ez s különös említést nem is
érdemelne, ép ahogyan nem éri meg a
nyomdásfeketét a legtöbb műkedvelő elő-
adás sem. De a rónabányatelepi egyszerű
munkásleányok, legények játéka tulhaladta
a műkedvelő átlagot, mert akár a szöveg,
akár az ének előadásában, akár pedig a
színpadi mozgásban oly tökéletesen nyui-
tottak, mely beillt volna egy városi,
életnívóban nálunk jóval emelkedetebb,
intelligens gárda játékának. Minden szem-
rep megfelelő egyént kapott, de Básti
Margit cigányasszonyát külön ki kell
emelnünk, mert játéka a megtevésztésig
élethű volt, mi az éles megfigyelést és a
szerep komoly tanulmányozását igazolja.
Az előadás Kral József bányászati
tanító fáradságot nem ismerő, körülte-
kintő munkáját és rendezését dicséri.

Műkedvelők vendégzseplése

a Kath. Körben. Húsvét vasárnapján
este a Somlyó és Forgách bányatelepi
műkedvelők tartottak nagyszerűen sikerült
előadást részben a forgácsi kápolna alap-
jávára. A termet zsúfolásig megtöltötte a
közönség, amely sűrű tapsokkal hono-
rálta a két kis bányatelep törekvő fiatal-
ságának fegyelmeztet és lelkes játékát.
A „Magyar álmom magyar valóság” című
hazafias színijátékot a Forgách telepi mű-
kedvelők adták elő. A kifogástalanul
megrendezett és lejárított darabot előkép-
es anygal szerepében a 4 éves Lichtner
Katóka bájos szavalata tette még hatásos-
sabbá. Bóth Gyula ig. tanító szellemi irányí-
tása mellett a fáradságtalan rendező Óblak
Antal bányaitiszt volt, aki Bóth Gyula-
val együtt évek hosszú során át fáradsá-
gal nem kivétel hinti a hazafias és
kulturális szellem magvait a telep mun-
káiai között és mondhatjuk: szép erem-
ménnyel. — A „Ne csüggedj magyar”
és a „Tabortüznél” c. irredeanta tárgyú
szindarabokat a somlyói ifjuság játszotta.
Úgy a rendezés, mint az előadás példaul
szolgált sok műkedvelő előtt Igaz, hogy
ez a lelkesedés megmagyarázható a tele-
pek társadalmilag csendes és mondhat-
nánk unalmas életéből, ahol az ifjuság a
megfelelő vezetés mellett örömmel ragadja
meg a kulturális és szórakoztató munka
szekerét. Somlyó-telepen Hajek József
bányaitiszt ez a buzgó és lelkesítő vezető,
akinek önzetlen és értékes munkáját meg-
becsülni hivatali előjárói és készséges
szerepléssel honorálják a szereplők. Meg-
érdemli e két kis bányatelep törekvő fi-
atalsága, hogy az ő nemes törekvéseiket
észrevegje a magyar társadalom!

A HONSz. h. csop. holnap d. u. 3
órákor tartja r. közgyűlést a városházban.

Egy métermázsza aranyat és
14 métermázsza ezüstöt termelt az
egyetlen magyar nemesfémháza.

A Földtani Tanácsadó Bizottság legutóbbi
ülését ismertetelt a Magyarországi
számbavehető bányakincseket. Rámutat-
tak a felszólalók az arany, ezüst és réz-
bányászati területeire, majd ismertetették a
nagy magyar Álföld haterzet artézi kutja
és a Kárpátok négyezer bányafurása alap-
ján a várható kincseket: a széntlepeket,
a földgázt, a földolajot és szőlőmsőket.
Hangoztatták, hogy megcsontított terüle-
teinken még mindig értékes ásványkin-
csaink vannak a föld mélyében elrejtve.
Böhm Ferenc, a kincstári bányászati fő-
nöke ismertetett ezután a Mátrában nyi-
tott recski állami aranybánya üzemét,
amely teljesen modern felszereléssel és
aranylag csekély munkáltszámmal az
elmúlt évben már egy métermázsza ara-
nyat, 14 métermázsza ezüstöt és több száz
métermázsza rézet termelt.

ELVESZETT

egy 33/44 Zombory olaj festmény (ábrázol egy szénás paraszt szekér két lóval hazafelé az uton.) Becsületes megtalálójutalom ellenében adja le a Nemzeti szálló tulajdonosánál.

Sorsrúzs az északi plébánián.

Folyó hó 17-én este 8 órakor tartotta meg az északi Ferences plébánia az épitendő templom alapjaira kibocsátott sorsjegyek kibuzását. A Róm. Kath. Kőr nagytermét, folyosóját zsutolóság megtöltötte a közönség. Nehány vallásos tárgyú költemény elszavalása után P. Réz-Marián plébános meleg szavakkal üdvözölte dr. Tóth József égy jogakadémiai tanárt, akinek mely gondolatokkal és szívhez irányított érvekkel telt lendületes beszéd lelkes tapsal köszöntötte meg a közönséget. Lapunk szűk tere nem engedte meg, hogy gyönyörű eszméiből legalább néhányat is közöljünk. Ezután megejtették a sorsrúzsát. A következő sorsjegyszámokat buzták ki: 4, 7, 8, 9, 22, 29, 30, 33, 37, 41, 46, 52, 53, 57, 74, 81, 82, 86, 99, 101, 104, 112, 125, 126, 127, 134, 142, 148, 162, 164, 167, 169, 177, 178, 184, 188, 201, 206, 212, 215, 217, 220, 221, 224, 225, 228, 231, 232, 242, 245, 257, 260, 272, 284, 289, 291, 294, 302, 304, 307, 309, 311, 319, 323, 324, 339, 343, 344, 348, 353, 364, 365, 376, 380, 397, 402, 403, 411, 419, 433, 436, 439, 443, 445, 450, 453, 460, 462, 472, 474, 477, 479, 482, 486, 486, 495, 499, 510, 517, 528, 530, 535, 542, 566, 581, 582, 584, 587, 590, 594, 603, 607, 618, 622, 630, 644, 649, 656, 657, 679, 679, 682, 685, 689, 710, 728, 734, 761, 762, 777, 780, 781, 782, 790, 791, 794, 799, 801, 818, 825, 826, 836, 839, 841, 842, 845, 854, 878, 879, 886, 890, 908, 909, 916, 917, 918, 919, 920, 925, 929, 932, 941, 944, 946, 947, 951, 952, 954, 960, 962, 964, 965, 967, 971, 973, 984, 986, 987, 999, 1000, 1008, 1030, 1031, 1040, 1045, 1047, 1048, 1051, 1055, 1061, 1063, 1072, 1077, 1105, 1107, 1112, 1114, 1115, 1117, 1120, 1123, 1126, 1130, 1135, 1146, 1148, 1158, 1161, 1165, 1175, 1177, 1178, 1197, 1206, 1207, 1208, 1209, 1211, 1215, 1218, 1219, 1228, 1232, 1241, 1244, 1247, 1251, 1252, 1254, 1270, 1275, 1278, 1280, 1288, 1296, 1308, 1311, 1314, 1315, 1320, 1323, 1326, 1330, 1331, 1332, 1334, 1341, 1356, 1359, 1366, 1370, 1372, 1375, 1378, 1382, 1383, 1384, 1401, 1406, 1413, 1424, 1425, 1431, 1434, 1444, 1445, 1447, 1450, 1455, 1466, 1469, 1472, 1477, 1482, 1496, 1501, 1503, 1510, 1522, 1634, 1540, 1557, 1572, 1576, 1580, 1593, 1595, 1596, 1605, 1606, 1607, 1612, 1615, 1621, 1634, 1641, 1646, 1650, 1666, 1667, 1668, 1671, 1682, 1687, 1689, 1696, 1703, 1710, 1712, 1717, 1723, 1727, 1739, 1755, 1756, 1760, 1774, 1777, 1780, 1797, 1798, 1804, 1805, 1810, 1814, 1822, 1824, 1832, 1834, 1836, 1841, 1848, 1850, 1853, 1857, 1860, 1862, 1867, 1887, 1892, 1899, 1900, 1903, 1906, 1907, 1916, 1923, 1933, 1936, 1937, 1943, 1944, 1948, 1951, 1957, 1959, 1968, 1976, 1982, 1983, 1984, 1989, 1990, 1998, 2003, 2006, 2026, 2028, 2031, 2049, 2055, 2065, 2068, 2080, 2082, 2106, 2108, 2111, 2112, 2116, 2118, 2120, 2125, 2133, 2140, 2145, 2154, 2189, 2202, 2203, 2204, 2221, 2222, 2224, 2228, 2230, 2232, 2236, 2237, 2238, 2239, 2242, 2244, 2247, 2250, 2255, 2273, 2277, 2281, 2283, 2291, 2294, 2297, 2300, 2303, 2304, 2307, 2320, 2325, 2326, 2332, 2334, 2336, 2337, 2338, 2343, 2345, 2350, 2365, 2368, 2370, 2371, 2374, 2377, 2384, 2385, 2387, 2389, 2395, 2397, 2400, 2403, 2424, 2426, 2429, 2433, 2436, 2437, 2441, 2449, 2471, 2484, 2491, 2493, 2504, 2510, 2511, 2515, 2519, 2524, 2530, 2537, 2541, 2556, 2560, 2563, 2564, 2569, 2570, 2591, 2592, 2598, 2601, 2611, 2612, 2614, 2621, 2625, 2633, 2645, 2649, 2653, 2654, 2667, 2683, 2684, 2685, 2686, 2692, 2707, 2708, 2710, 2716, 2720, 2732, 2735, 2736, 2747, 2756, 2762, 2775, 2777, 2811, 2820, 2835, 2855, 2860, 2863, 2869, 2878, 2879, 2880, 2884, 2885, 2887, 2889, 2893, 2896, 2899, 2900, 2909, 2917, 2918, 2934, 2935, 2941, 2946, 2947, 2963, 2977, 2980, 2989, 2990, 2993, 2998, 2999, 3002, 3018, 3019, 3028, 3029, 3037, 3054, 3067, 3096, 3101, 3113, 3121, 3132, 3133, 3146, 3156, 3162, 3166, 3172, 3175, 3180, 3188, 3190, 3191, 3198, 3199, 3203, 3222, 3228, 3229, 3232, 3273, 3275,

3288, 3289, 3290, 3310, 3324, 3332, 3333, 3354, 3366, 3385, 3388, 3389, 3392, 3396, 3400, 3402, 3407, 3415, 3421, 3433, 3434, 3437, 3438, 3448, 3455, 3456, 3457, 3463, 3470, 3472, 3480, 3483, 3491, 3494, 3496, 3502, 3504, 3541, 3542, 3543, 3547, 3557, 3770, 3781, 3789, 3795, 3801, 3808, 3812, 3837, 3838, 3844, 3852, 3859, 3862, 3871, 3892, 3894, 3897, 3900, 3918, 3934, 3930, 3938, 3939, 3951, 3954, 3984, 3995, 4001, 4003, 4004, 4007, 4010, 4014, 4019, 4027, 4028, 4032, 4037, 4053, 4066, 4067, 4068, 4079, 4082, 4088, 4140, 4148, 4152, 4172, 4179, 4197, 4215, 4241, 4247, 4270, 4278, 4285, 4287, 4295, 4297, 4320, 4323, 4324, 4327, 4329, 4330, 4344, 4346, 4347, 4350, 4368, 4376, 4382, 4400, 4408, 4415, 4427, 4430, 4440, 4454, 4467, 4478, 4481, 4483, 4485, 4490, 4491, 4497, 4501, 4504, 4508, 4509, 4516, 4530, 4536, 4539, 4548, 4549, 4556, 4559, 4564, 4583, 4582, 4596, 4626, 4635, 4646, 4665, 4658, 4664, 4672, 4682, 4711, 4720, 4722, 4729, 4744, 4770, 4791, 4799, 4804, 4806, 4822, 4837, 4847, 4849, 4851, 4854, 4865, 4866, 4870, 4872, 4875, 4887, 4894, 4898, 4910, 4912, 4917, 4920, 4923, 4930, 4941, 4943, 4952, 4971, 4975, 4980, 4985, 4987, 4998, 5002, 5008, 5010, 5021, 5025, 5033, 5051, 5052, 5065, 5084, 5126, 5129, 5145, 5148, 5150, 5166, 5180, 5191, 5214, 5221, 5224, 5232, 5234, 5241, 5249, 5255, 5275, 5290, 5304, 5323, 5325, 5333, 5346, 5347, 5353, 5356, 5360, 5362, 5364, 5369, 5370, 5378, 5383, 5384, 5386, 5387, 5390, 5396, 5398, 5405, 5411, 5416, 5417, 5422, 5428, 5433, 5434, 5437, 5449, 5459, 5461, 5466, 5467, 5471, 5473, 5480, 5489, 5492, 5503, 5507, 5509, 5510, 5524, 5528, 5540, 5542, 5543, 5553, 5555, 5565, 5567, 5571, 5577, 5580, 5592, 5596, 5602, 5600, 5614, 5616, 5617, 5618, 5619, 5620, 5621, 5624, 5628, 5642, 5644, 5646, 5656, 5657, 5663, 5676, 5679, 5681, 5686, 5696, 5698, 5703, 5708, 5710, 5711, 5720, 5735, 5740, 5742, 5745, 5748, 5750, 5756, 5757, 5764, 5787, 5788, 5791, 5801, 5803, 5818, 5820, 5828, 5847, 5855, 5864, 5870, 5892, 5893, 5903, 5914, 5921, 5924, 5927, 5931, 5936, 5944, 5957, 5959, 5961, 5963, 5965, 5970, 5972, 5980, 5981, 5986, 5996, 5998. A még át nem vett tárgyak a zárdában átvethetők f. hó 25-én és 26-án d. u. 2-3 óráig.

„Váló okok” címen népies ismeretében a nagyközönséget tájékoztató érdekes könyv jelent meg dr. Gyarmati Lajos fővárosi ügyvéd tollából. A könyvből minden házasulandó és házas okulás nyerhet egy esetleges válóper megelőzésére, a válófelben levőknek pedig minden kérdésben (gyermekelhelyezés, gyerek- és nőtartás, közszeremény, hozomány, stb.) alapos tájékoztató ad. A könyvet 280 P. bolliár előzetes bekielés ellenében Erdős József hirdetőirodája (Budapest, VI. Teréz-körút 35.) bérmentve küldi meg.

Megnyílt Malinovicné új fényképezési műterme, Malinovicné és Kindl Gyula cég alatt, a Fő-utca 45 számú házban, az Órangyal patikával szemben, ahol a legszebb és legmodernebb fényképek készülnek.

Meghívó.

A Salgótarjáni Turul-nyomda Részvénytársaságának

Salgótarjánban a Salgótarjáni Népbank r.-t. helyiségében f. hó 29-én d. u. 5 órakor tartandó

VIII. évi rendes közgyűlésére.

Tárgy

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelőbizottság jelentése.
3. Zárószámadosok előterjesztése.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság részére a felmentvény megadása.
5. Alapszabályszerűleg benyújtott indítványok tárgyalása.

Salgótarján, 1933. április 19.

Az IGAZGATÓSÁG.

Pályázati hirdetmény.

A nyíregyházi áll. tanítóképző-intézet I. o-ba felvételtérli folyamodhatnak a legalább „jó” előmeneteli négy középiskolai v. polgári végzettségű tanulók. Születési, iskolai, orvosi és vagyonnyilatkozattal felszerelt kérvények április 30-ig benyújtandók az igazgatósághoz. Az internátusi díj évi 500 P. Vegyes díjak 100 P. Legalább „jó” középiskolai érettségi bizonyítvánnyal a IV. o-ba hasonló módon kell folyamodni.

Nyomatott: „A MUNKA” nyomdában Salgótarján. — Nyomdatulajdonos: Végő Kálmán.

Uj eszközök a munkanélküliség leküzdésére.

Az évek óta világszerte elhatalmasodott munkanélküliség eddig egyik országban sem sikerült megszüntetni, sőt a munkanélküliség csökkentésére tett intézkedések eredménye a legtöbb esetben csekélyebb volt, mint amennyit vártak a dologtól. Vannak olyan vélemények is, melyek szerint a termelésből kiszorított munkanélküliek se-rege már egyáltalán nem is számíthat arra, hogy újabb felszivja őket a gazdasági élet fellendülése, mert a termelési eszközök az utóbbi években olyan nagy mértékben tökéletesedtek, hogy kevesebb munkás-kéz is elő tudja állítani a szükséges árumennyiséget. Vonatkozik ez elsősorban az egyes iparágakra, amelyekben a technika fejlődése valóban szédületes arányokat öltött és akármennyire fel is lendülné a fogyasztás a gazdasági válság megszüntével, nem lenne szükség annyi munkásra, mint eddig. Ezért most a munkanélkülieket úgy próbálják bekapcsolni a termelésbe és fogyasztásba, hogy „csereintézeteket” állítsanak fel közöttük s az intézet tagjai pénz hiányában cserejegyeket dolgoznak egymásnak. Amerikában már több ilyen intézet működik, különböző foglalkozású egyének szövetkeznek érdekeik védelmére ezekben a csereje-rezetekben s egyik newyorki intézet megalkalásakor 200 különböző foglalkozású egyén jelentette be belépését, köztük kereskedők is, akik alkalmazottaik fizetésének egy részét cserejegyekkel térítik meg. Az északamerikai gabonatermő vidéken többhelyütt annyira megszervezték már a csereakciót, hogy a farmerek gabonafőleségüket cserélik ki a városok felesleges ingatlameit. Pékák bizonyítják, hogy a csereintézetek szakszerű vezetése mellett nagyon jól működnek és a cserejegy éppoly megbízható értékét képviseli a tagok között, mintha aranyfedeztet pénz volna. Csak az a kérdés, hogy az intézetek működése nem zavarja-e a gazdasági élet többi részének menetét és a cserejegyek nem vizezik-e fel a szóbanforgó ország pénzmennyiségét? Ugyázták, hogy ilyen veszélytől nem kell tartani; ugyanis mindig csak annyi cserejegyet bocsátanak ki, amennyit a csereintézetek belül be lehet váltani árra és így a cserejegyek csak az intézet tagjai között keringnek. Ebből a „pénzből” tehát csak azok kapnak, akik eddig munkanélküliek voltak, nem termeltek, alig foglalkoztak, tehát ki voltak kapcsolva a gazdasági életből és így nem számítottak az árforgalom szempontjából. Amennyi árut most termelnek, annak arányában bocsát ki az intézet jegyeket, tehát az áru fedezi a cserejegyet. Már évekkal ezelőtt felvetettük nálunk is ugyanezt a gondolatot, Szél Jenő, a Kisipari Hitelintézet vezérigazgatója dolgozta ki az első tervet 1931-ben és a legutóbb Miskolcon már meg is alakult az első magyarországi árucserre intézet. A vállalkozás lehetővé akarja tenni az ügyvédeknek, orvosoknak, iparosoknak és kereskedőknek, hogy cserejeggy ellenében dolgozhassanak és árulhassanak. Miskolc város is részvesz a csereakcióban, még pedig oly módon, hogy tisztviselői fizetésének egy részét cserejeggyben adja ki. A tisztviselő vásárlási nagyobb részét természetesen rendszeresen pénzben bonyolítja le és így a kereskedő készpénzben tud eleget tenni adóztatási kötelezettségének.

HIRDESSÜNK

A Munka

politikai hetilapban.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

22. Sz. 23. V.	26. Sz. 27. Cs.
ENGADIN. (Jég, hó, szerelem. Sportvígjáték.) Vigjáték. Híradó.	Szépasszony kalandja. Fősz.: Lil Dagover. Vigjáték. Híradó.
Jön!	Jön!
Napsugár az égen.	Baltás ember.

Kezdetek: szerdán, csütörtökön, szombaton este 8, vasár- és ünnepnap d. u. 5, 7 és 9 ó-kor.

Winhardt István

szépmester
SALGÓTARJÁN. FŐ-UTCA 60 SZ.

nyersbőr kikészítő üzememet

megnyitottam, ahol Lipcsei módszer szerint, tökéletes munkával mindenféle állati bőrt (róka, nyest, nyul, bárány, kecske, stb.) kikészítést elvállalom.

Nyers állati bőrtök magas áron veszek.

Bundák, lábszárak és minden más szőrmeik javítását, átalakítását és nyári gondozását elvállalom.

Kiadó lakás, mely 2 uccai 1 udvarisza, konyha, élektúra, pince és padlásból áll. Érdeklődni lehet Krajcsóti Gyulánál Fő-utca 20 alatt.

Modern ebédlő és különálló egyet butoradokból elkölözés miatt olcsón eladó. Fő-utca 242 szám.

Eladó házak.

Salgótarjánban a Fő-utca alsó részén egy öt szoba, fürdőszobából álló, minden egyéb mellékiségekkel ellátott ház 250 □ öles gyümölcsös kerttel szabadkézben eladó. Átvételhez a vételár egynegyed részének kifizetése elegendes. Értekezni lehet a Salgótarjáni Takarékpénztárnál.

Salgótarjánban, az üveggyárral szemben eladó egy kétszer háromszobás lakásból álló, fürdőszobával, vízvezetékkel s minden szükséges mellékiségekkel ellátott ház, melyhez 600 □ öles gyümölcsös kert is tartozik. Átvételhez a vételár egynegyed részének kifizetése elegendes. Értekezni lehet a Salgótarjáni Takarékpénztárnál.

Salgótarjánban a Forgách-utca eladó egy három lakású ház. Az egyik lakás áll: 1 korszakmelyiség, 1 nagyterem, 1 ivóhelyiség, 1 szoba-konyha-élektúra, 1 nyári konyha, 1 istálló 2 sertés. A másik lakás: 1 szoba-konyha-élektúra, és a harmadik lakás 1 szoba. Átvételhez a vételár egynegyed részének kifizetése elegendes. Értekezni lehet a Salgótarjáni Takarékpénztárnál.

Somorkőfaluban egy kétszobás ház, a Fő-utca nyíló üzlet-helyiséggel, pékműhellyel, istállós szabadkézben igen olcsón eladó. Átvételhez a vételár egynegyed részének kifizetése elegendes. Értekezni lehet a Salgótarjáni Takarékpénztárnál.

Eladó telkek.

Salgótarjánban a Hirschgyár és vágóhid közötti területen az országút mentén beépítésre alkalmas telkek szabadkézben eladók. Átvételhez a vételár egynegyed részének kifizetése elegendes. Értekezni lehet a Salgótarjáni Takarékpénztárnál.

Árverési hirdetmény.

Gyurcsák Imre és trasi garábi csoportbirtokosság Garáb község határában fekvő erdejéből 30 k. holdat cserbenhaltással kapcsolatban f. évi április hó 26-án d. e. 11 órakor Garáb község-házán nyilvános árverésen a legtöbb ártérőre eladja. Becsült ártérő cca 1100 ürm. Birtokpénz 500 pengő. Árverési és szerződési feltételek Garáb község-házán és a salgótarjáni m. kir. erdőhivatalban megtekinthetők. Termelés és szállítási határidő május 31.

Csoportbirtokosság